

gjøre noget Saadant ønskeligt, saaledes f. Ex. med Hensyn til Andragender. I Følge vor Forsatning og Forretningsorden have vi jo ingen anden Vej at gaa end at henvise Andragenderne til Ministeren; men hvor mange Andragender, som saaledes ere begrundede her og henviste til Ministeren, har denne ikke henlagt, fordi det ikke har behaget ham at tage noget Hensyn dertil? Med den Erfaring for Die kunde jeg nok ønske, at der blev indsat, at Amts- eller Sognekommunerne, naar de finde Grund til at scribe ind, ikke alene skulle have Lov til ærbødig at komme med deres Andragender til Ministeren om, at der maa paabydes en Sidsamling, men at de ligesom skulle have en Ret til at forlange en saadan Sidsamling, og Ministeren være forpligtet til at paabyde en saadan. Hvor vidt en saadan Sidsamling bør finde Sted, det maa dog de stedlige Autoriteter være særlig kvalificerede til at have en Mening om. — Den høitærede Minister søgte saa at klare sit Standpunkt overfor dette Forslag og overfor Finantslovsforslaget, men det forekommer mig, at han kun gjorde ondt værre ved denne Klaren. Sagen er den, at naar Talen er om, at man skal have Penge ud af Statskassen, siger den høitærede Minister altid — det kan man altid forudsætte — at det skal ske under den mest indgaaende Kontrol; men nu kommer den høitærede Minister og tilbyder paa Finantsloven endog private Foreninger at lade Statskassen skal lukkes op, og saa er han endda mere knap! Jeg tror ikke, det skal lykkes den høitærede Minister at klare denne Modsigelse: Ministeren paa Finantsloven og Ministeren paa dette Lovforslag. Men det forekommer dog mig, at hvor man har Autoriteter, som have en obligatorisk Myndighed til at udtale sig derom, er der dog en ganske anden Sik-

kerhed til Stede end overfor rent private Anstalter, og det antager jeg ogsaa maa være den høitærede Ministers Mening. Saa gled den høitærede Minister grumme let over dette med Sognekommunerne. Jeg er enig med ham i, at det maa være Sognekommunerne, der maa være de kontrollerende ved denne Sag. De Folk, som skulle være med til at yde Bidrag, maa ogsaa have Kontrollen med, at der bliver Alvor og Orden med denne Sag. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Maribo Amts Bde Valgtreds (Nielsen-Grøn), som mente, at Sognekommunerne skulle være rent fri, og Staten og Amtskommunerne betale det Hele. Den høitærede Minister gled let hen over Forholdet til Amtskommunerne. Jeg ser ikke, hvorfor Amtskommunerne skulle bebyrdes med denne Sag. Der er en Smule Mening i at gjøre det overfor Sognekommunerne, ikke alene af den nævnte Grund, men ogsaa fordi Skatten indkræves efter Noget, som hedder Formue og Veilighed, og derigjennem have vi dog nogen Betyggelse for at kunne faae nogen Erstatning fra Folk, som virkelig eie Noget, hvorimod Amtskommunerne ikke have Andet at holde sig til end Kommunallovens § 50, som den høitærede Minister kjender lige saa godt som jeg, eller bedre, antager jeg; de have ikke Noget, som kan sammenlignes med Formue- og Veilighedsbestatningen, de ville altid hovedsagelig kun have Hartkornsbestatningen. Derfor vilde jeg ønske, at den høitærede Minister allerede nu vilde erklære sig for, at Amtskommunerne slap, og at Statskassen kom til at betale Noget af det, de slap for, og at der blev en lille Kvotadel tilbage til Sognekommunerne som Sikkerhed for, at det blev Alvor med denne Sag. Jeg vilde ønske, at den høitærede Minister ikke var gledet saa let over denne Sag; saa vidt jeg veed, nævnte han den slet ikke. Til det ærede Medlem fra Hjerteminde (M. Andersen) skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg vidste jo nok, at hele den Kommune; han omtalte, var venstresindet; det kunde ikke være Andet, da han med særligt Velbehag hævdede for os, hvordan den Kommune var. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at han kom til at give den Kommune en Benævnelse, som jeg vilde ønske var fuld Sandhed. Han benævnedes den nemlig som den levende Kom-